

Ez a kicsi én nem tűri, hogy a szabadságában gátolják

Beszélgetés Nádas Péterrel

INTERJÚ - LXI. évfolyam, 15. szám, 2017. április 13.

Megjelent a *Világló* részletek, Nádas Péter memoárja, alcíme: *Emléklapok egy elbeszélő életéből*. A könyv alapvetően az 1942-1956 közötti évekre koncentrál, az első 14 évére annak az elbeszélő-főhősnek, aki a szerző maga. De elkalandozunk a családi emlékezetben visszafelé, a személyes emlékezetben előre is. A kezdőpont a vasárnapi ebéd az anyai nagyszülőknél, a végpont az 56-os forradalom, mindkettő életre szóló élmény. Tillai Tamás borítóján egy zátonyra futott acélhajó látható, dr. Literáti-Nagy Ferenc fotója. De vajon szimbolizál-e valamit ez a megfeneklett hajó? Mikor a legutóbbi regény, a *Párhuzamos történetek* motívumainak az önéletrajzhoz való viszonyát firtattam egy interjúban (*Mindig más történik, ÉS, 2005/44., nov. 4.*), akkor beszélgetőtársam azt mondta, talán egyszer megírja az önéletrajzát, „hogyan látható legyen a különbség a realitás és a fikció között”. Most végre jól látható. Új művében most valóban a saját életéről van szó. Olyan izgalmas, olyan sokrétegű, olyan artisztikus, mint egy Nádas-regény.